

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1768/2020

28.05.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Марија Јоксовић, адвокат из ... и Зоран Бенић, адвокат из ..., против тужене „Banca Intesa“ АД Београд, ради утврђења делимичне ништавости уговора о кредиту, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 956/19 од 17.10.2019. године, у седници одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 956/19 од 17.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 956/19 од 17.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица и Кули П 1399/18 од 03.04.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је ништава одредба члана 3. тачка 3. тачка 5. обавезних елемената уговора о кредиту – готовински кредит број .. од 07.10.2015. године, што је тужена дужна да призна и трпи, па је обавезана тужена да тужилци исплати износ од 2.500,00 динара са законском затезном каматом од 08.10.2015. године па до исплате, и на име трошова парничног поступка износ од 58.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 956/19 од 17.10.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18)

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом утврђена је ништавост одредбе уговора о кредиту којом је предвиђено право тужене банке да од тужиље као корисника кредита, наплати трошкове обраде кредита и пуштања кредита у течај у фиксном износу од 2.500,00 динара једнократно (1% вредности кредита) у односу на укупан износ одобреног кредита и обавезана је тужена да тужиљи исплати износ који јој је по овом основу, одмах по исплати средстава кредита наплатила, са законском затезном каматом од дана стицања без основа, до исплате, јер тужена није доказала на шта се односе трошкови обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење у висини од 2.500,00 динара (1% од износа одобреног кредита) који су тужиљи наплаћени.

Нижестепени судови су донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 22.05.2018. године и израженим у бројним пресудама Врховног касационог суда. Према овом правном ставу банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштање кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Правноснажном пресудом донетом у другом степену окончан је поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић